

Sygn. akt VIII **Pa 66/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w G. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska (spr.)
Sędziowie:	SSO Teresa Kalinka SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2018r. w G.

sprawy z powództwa R. L.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w O.

o ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 5 lutego 2018 r. **sygn. akt** VI P 428/17

1) oddala apelację,

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 337,50 zł (trzysta trzydzieści siedem złotych i pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (-) SSO Grażyna Łazowska (spr.) (-) SSO Teresa Kalinka

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pa 66/18

UZASADNIENIE

Powód R. L. domagał się zasądzenia od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w O. kwoty 1.714,29 zł tytułem ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1.09. 2015r. W uzasadnieniu wskazał, że pozwana naliczając wymiar urlopu wypoczynkowego w wysokości 20 dni,

nie uwzględniła, że był słuchaczem dziennych studiów doktoranckich i uzyskał tytuł doktora nauk technicznych co zwiększyło o 4 lata okres pracy, a zatem przysługiwał mu urlop w wymiarze 26 dni.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych podnosząc, że zgodnie z przepisami kodeksu pracy tj. art. 155 § 1 k.p., pracodawca na poczet uprawnień urlopowych może pracownikowi maksymalnie zaliczyć 8 lat z tytułu ukończenia szkoły wyższej.

Wyrokiem z dnia 5.02.2018r. Sąd Rejonowy w G. oddalił powództwo i odstąpił od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanej.

Sąd I instancji ustalił, że powód w 2008r. ukończył studia wyższe na Politechnice (...) w G. otrzymując tytuł zawodowy magistra inżyniera. W 2013r. powód ukończył studia doktoranckie prowadzone na ww. uczelni uzyskując tytuł naukowy doktora nauk technicznych.

W okresie od 4.11.2013r. do 31.03.2014r. oraz od 19.05. do 31.07.2014r. powód był zatrudniony w Politechnice (...) ((...), Instytut (...)), w wymiarze 1/8 etatu.

W okresie od 8.09.2014r. do 31.08.2015r. powód był zatrudniony przez pozwaną na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego, Sąd I instancji uznał, że roszczenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy wskazał, że spornym w sprawie była jedynie okoliczność czy do okresu zatrudnienia, od którego zależy wymiar urlopu pracownika posiadającego stopień naukowy doktora, wlicza się okres odbywania przez niego studiów doktoranckich. Wyjaśnił, że zgodnie z art. 154 § 1 k.p. wymiar urlopu wypoczynkowego pracownika wynosi 20 dni - jeżeli pracownik jest zatrudniony krócej niż 10 lat lub 26 dni - jeżeli pracownik jest zatrudniony co najmniej 10 lat. Dalej podniósł, że przepisy Kodeksu pracy szczegółowo określają zasady obliczania ww. okresu zatrudnienia, od którego uzależnione jest prawo pracownika do urlopu wypoczynkowego oraz jego wymiar.

Po pierwsze, zgodnie z art. 154 § 1 k.p. do okresu zatrudnienia, od którego zależy prawo do urlopu i wymiar urlopu, wlicza się okresy poprzedniego zatrudnienia, bez względu na przerwy w zatrudnieniu oraz sposób ustania stosunku pracy. W przypadku jednoczesnego pozostawania w dwóch lub więcej stosunkach pracy wliczeniu podlega także okres poprzedniego niezakończonych zatrudnienia w części przypadającej przed nawiązaniem drugiego lub kolejnego stosunku pracy.

Po drugie, zgodnie z art. 155 § 1 k.p. do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu, wlicza się z tytułu ukończenia:

- 1) zasadniczej lub innej równorzędnej szkoły zawodowej - przewidziany programem nauczania czas trwania nauki, nie więcej jednak niż 3 lata,
- 2) średniej szkoły zawodowej - przewidziany programem nauczania czas trwania nauki, nie więcej jednak niż 5 lat,
- 3) średniej szkoły zawodowej dla absolwentów zasadniczych (równorzędnych) szkół zawodowych - 5 lat,
- 4) średniej szkoły ogólnokształcącej - 4 lata,
- 5) szkoły policealnej - 6 lat,
- 6) szkoły wyższej - 8 lat.

Tak więc w ocenie Sądu I instancji przytoczony przepis stanowi, że okresy nauki, o których mowa w jego pkt. 1-6, nie podlegają sumowaniu. Przytoczone zastrzeżenie oznacza, że do stażu warunkującego wymiar urlopu nie podlega zaliczeniu odrębnie staż pracy wynikający z ukończenia kolejno każdej z poszczególnych szkół w nim wskazanych,

a jedynie okres wynikający z ukończenia tej szkoły ukończonej przez danego pracownika, która usytuowana jest na wyższej pozycji w hierarchii systemu kształcenia. Z cytowanej regulacji prawnej wynika zatem, że z tytułu ukończenia szkoły wyższej pracownikowi zalicza się osiem lat stażu pracy na potrzeby obliczenia okresu zatrudnienia, od którego uzależniony jest wymiar urlopu wypoczynkowego.

Sąd I Instancji wskazał, że pozwana wliczyła do okresu pracy powoda - determinującego wymiar jego urlopu wypoczynkowego - 8 lat z tytułu ukończenia szkoły wyższej oraz zatrudnienie przez Politechnikę (...) w G. (w niepełnym wymiarze czasu pracy 1/8 „etatu”) i prawidłowo ustaliła wymiar urlopu wypoczynkowego powoda w wymiarze 20 dni, jako że łączny okres omawianego okresu zatrudnienia powoda nie wynosił co najmniej 10 lat.

Dalej Sąd Rejonowy przywołał art. 198 ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U.2017.2183 j.t.), zgodnie z którym doktorantowi, po uzyskaniu stopnia doktora, okres odbywania studiów doktoranckich, nie dłuższy niż cztery lata, zalicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze i stwierdził, że przy ocenie tegoż przepisu nie można pomijać dwóch zasadniczych w tej mierze kwestii.

Po pierwsze, art. 155 § 1 k.p. zawiera wyłączną regulację w zakresie zasad wliczania okresów edukacji do stażu pracy pracownika, warunkującego wymiar jego urlopu wypoczynkowego. Po drugie, szczególna regulacja zawarta w art. 198 ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym dotyczy wyłącznie relacji pracownika ze stopniem naukowym doktora w stosunku do uczelni. Art. 1 ust. 1 przywołanej ustawy wyraźnie bowiem stanowi, że stosuje się ją do publicznych i niepublicznych szkół wyższych. W rezultacie, brak jest podstaw by powód wywodził z niej skutki prawne w ramach stosunku pracy, łączącego go z pozwaną spółką, nieposiadającą statusu szkoły wyższej.

W konsekwencji Sąd I instancji wyrokiem z 5.02.2018r. w punkcie 1 oddalił powództwo, w punkcie drugim na podstawie art. 102 kpc odstąpił od obciążania powoda kosztami postępowania..

Apelację od punktu 1 wyroku wniósł powód, zarzucając błędne zastosowanie przepisów prawa materialnego, tj. art. 198 ust. 3 ustawy – prawo o szkolnictwie wyższym. W ocenie powoda, obowiązek zaliczenia 4-letniego okresu studiów doktoranckich do zakładowego stażu pracy dotyczy każdego pracodawcy. Powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda jest nieuzasadniona i podlegała oddaleniu.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny, przeprowadził wystarczające dla rozstrzygnięcia sprawy postępowanie dowodowe, a następnie dokonał właściwej oceny zebranych dowodów i wyciągnął właściwe wnioski, które legły u podstaw wydania zaskarżonego wyroku. W konsekwencji, Sąd Okręgowy oceniając jako prawidłowe ustalenia faktycznie i rozważania prawne dokonane przez Sąd I instancji, uznał je za własne, co oznacza, że zbędnym jest ich szczegółowe powtarzanie w uzasadnieniu wyroku sądu odwoławczego.

Należy wskazać, że podniesione przez skarżącego w apelacji zarzuty nie wnoszą do sprawy żadnych nowych okoliczności faktycznych ani prawnych, które mogłyby stanowić podstawę do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Słusznie podnosi pozwana, że przepis art. 198 ust. 3 ustawy z dnia 27.07.2005r. prawo o szkolnictwie wyższym, nie precyzuje rodzaju uprawnień pracowniczych, w przypadku których należy uwzględnić ukończone studia doktoranckie. Nie ma zatem, żadnych przesłanek by na podstawie tego przepisu wywieść prawo powoda do zwiększonego wymiaru urlopu u pozwanej, szczególnie, że przywołana ustawa w artykule 1 jednoznacznie wskazuje, że stosuje się ją do publicznych i niepublicznych szkół wyższych.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, że regulacja zawarta w art. 155 kodeksu pracy ma charakter wyłączny i określa maksymalny okres edukacji, który może być wliczony do stażu pracy, warunkującego wymiar urlopu

wypoczynkowego. Kodeks pracy w tym zakresie dotyczy wszystkich zatrudnionych na podstawie umowy o pracę i przewiduje wliczanie do stażu pracy, od którego zależy wymiar urlopu wypoczynkowego, tylko okresów zatrudnienia i ściśle określonych rodzajów edukacji. Studia doktoranckie nie są wymienione w Kodeksie Pracy, a doktorant nie pozostaje w stosunku pracy w czasie ich odbywania.

Natomiast w tych wszystkich przypadkach gdy pracownikowi przysługują większe lub inne niż wymienione w Kodeksie Pracy uprawnienia, ustawodawca dokładnie określa je w tzw. pragmatykach służbowych takich jak przywoływania ustawa - Prawo o szkolnictwie wyższym, czy np. ustawa z 26.02.1982r. - Karta Nauczyciela. Regulacje te dotyczą określonego kręgu pracodawców i tylko zatrudnianych przez nich pracowników. W rozpoznawanej sprawie, sytuacja tak nie ma miejsca, bowiem pozwana nie należy do takiego kręgu pracodawców i w stosunku do swoich pracowników jest zobowiązana do przestrzegania przepisów Kodeksu Pracy.

Reasumując, Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia prawa materialnego, wskazanego w apelacji, wobec czego Sąd Okręgowy na mocy art. 385 kpc oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd Okręgowy orzekł w pkt. 2 wyroku w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 k.p.c. i § 2 ust.3, 9 ust.1 pkt. 2, §10 ust. 1 pkt 1 , rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804)

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (-) SSO Grażyna Łazowska (spr.) (-) SSO Teresa Kalinka

Sędzia Przewodniczący Sędzia